

O tom, že úprava všech svazků Čs. kompasu jest bezvadná, libivá, zmínka byla již opětne učiněna. Platí to a to i co do tisku také o právě vydaném svazku. I tenkrátě jest k brzké orientaci připojen časový přehled, jednak norem tvořících právo, jednak rozhodnutí ústavního a nejv. správ. soudu, načež věcný seznam dílo zakončuje.

Sen. president Flieder.

Z ČASOPISŮ. *Časopis lékařů českých.* Roč. LXV., č. 9. Doc. dr. Emil Zikmund: Případy kriminálního potratu; č. 10. prof. dr. Šamberger: Náš zákon o potírání chorob pohlavních. (Informativní článek pro lékaře.)

Časopis pro právní a státní vědu. Ročník IX., č. I.—II. Karel Engliš: Zákon o relativním užitku a subjektivní hodnota; Jan Kapras: Čemu se kdy na fakultě právnické učilo. (Úvodem k anketě o reformě studia právnického); František Zeman: Úloha Nizozemské banky a Nár. banky Belgické v peněžním systému Nizozemska a Belgie; Karel Laštovka: Opravné prostředky ve správním řízení podle zákona čl. XX.: 1901. (Dokončení); Alois Chytil: Nutnost reformy předpisů o bursovních soudech rozhodčích. (Autor navrhuje, aby příslušnost bursovních soudů rozhodčích byla v zemích historických rozšířena a přizpůsobena předpisům stanov Bratislavské bursy vydaných na základě zákona z 15. února 1922 č. 69 Sb. z. a n. Doporučuje, aby se bursovním soudům mdostalo oprávnění slyšeti přísežně svědky, znalce a strany, a aby si vzájemně poskytovaly právní pomoc.) Hovorna: Zastoupení zájmových skupin ve správě cedulových bank (dr. Vladimír Dědek).

Juristenzeitung für das Gebiet der Tschechoslowakischen Republik, VII. ročník, č. 5; E. Prochaska: Die Ausgleichsbürgschaft; Dr. M. Gottesfeld: Zur Auslegung und Revision des § 1155 a., b. G. B.; Dr. E. Güntner: Zur Novellierung der Advokatenordnung (Dokončení); Dr. F. Katzer: Die Wertgrenze im Bagatellverfahren vor den Gewerbegerichten; Dr. A. Chytil: Die Vollstreckbarkeit der tschechoslowakischen Erkenntnisse in Deutschland.

Parlament. Ročník V., č. 1. Prof. dr. Weyr: Demokracie a volební řády; prof. dr. Kelsen: Problém parlamentarismu; prof. Carre de Malberg: O zmocňovacích zákonech podle ústavy československé.

Pojistný obzor. Ročník IV., č. 46. Ing. Frant. Zita: Dopravní pojišťování v CSR.; Ferdinand Tuma: Automobilní pojištění v Anglii; Stanislav Havelc: Anglický rozsudek o povaze smlouvy pojišťovací.

Soudcovské listy. Ročník VII. č. 3. R. v. z. s. Dr. Budík: Jazyková nařízení; r. v. z. s. Doležal: Jest nutno upravití účelněji pravomoc pracovních soudů v návrhu předloženém Národnímu shromáždění? (Autor navrhuje předpis, že o místní příslušnosti platí příslušná ustanovení jurisdikční normy); Dr. Josef Beutel: K praxi paragrafu 3

lit. g) zák. o závodních výborech. (Dokončení.) Karel Křepelka: Postup knihovní přednosti u hypoték simultáních.

Věstník československé společnosti pro trestní právo. Ročník I., čís. 4. Referáty, podané mezinárodnímu sjezdu Mezinárodní společnosti pro trestní právo v Bruselu. (Posudky prof. Miřičky o otázce: »Jaký vliv měla myšlenka sociální obrany, hlásaná Mezinárodním kriminalistickým sdružením na platné i připravované trestní zákony Československé republiky«, prof. Miloty o otázce, »Má-li zabezpečovací opatření nahradit trest, či jej pouze doplnit«, dra Emila Lányho, jenž doporučuje zaměstnání trestanců v zemědělském hospodářství, zařízeném při každé trestnici a určeném v první řadě pro zásobování vlastního ústavu, a konečně obsažený referát prof. Kallaba, jenž na otázku, doporučuje-li se zřídit mezinárodní trestní soudnictví, odpovídá záporně, ale pokládá za naléhavou mezinárodní úpravu vzájemné kompetence států ve věcech trestních.) Dr. Vladimír Solnař: Reforma trestního práva v Itálii (viz Právník, 1925, str. 521—2).

Věstník ministerstva vnitra. Ročník VIII., č. 1. Antonín Hons: O ručení za jednání jiných při hospodářské a správní způsobilosti župního zastupitelstva.

H O V O R N A.

Nucené zastoupení advokáty ve věcech daňových.

Civilní řád soudní ustanovuje ve svém §u 27, že před sborovými soudy první a před soudy vyšší stolice musí, s určitými výjimkami, strany býti zastoupeny advokátem. Předpis tento, jakož i další ustanovení čtvrtého titulu civ. řádu o zmocněncích, mají význam dvojitý: jednak mají chrániti stranu, jednak jsou vydány v zájmu veřejném. Tím, že strana jest nucena pověřiti procesními úkony advokáta, jest jí zajištěno, že jak materiálních, tak i formálních právních předpisů na její případ se vztahujících bude použito, neboť její zástupce bude na základě své znalosti zákonů k tomu hleděti. Zájem veřejný však vyžaduje, aby soudům bylo umožněno, hladce a bez zbytečných obtíží pracovati, což jest opět zaručeno tím, že nemusí se zbytečně zaneprázdnňovati poučováním stran, že přednesy a návrhy odpovídají formálním předpisům a že konečně se soud může bez obav spoléhati na tyto přednesy a návrhy, nejsa nucen vyhledávati okolnosti a návrhy, jež zástupci stran nebyly uplatněny. Že zastoupení stran advokáty jest účelné, ukazuje také ta okolnost, že po létech diskuse, osnovy o soudech pracovních připouštějí advokáty k zastupování před těmito soudy, ač podle dosavadního zákona o soudech živnostenských zastoupení advo-